

Half Ton Classic race, vele evenementen in één met vooral de klasse als overwinnaar

Van 18 tot 23 augustus kwamen de halftonnars, een exponent van de reeds lang ter ziele gegane IOR meting, nog een samen voor een heuse cup, wat inmiddels al méér dan tien jaar geleden was. Gezien de 24 boten uit 5 verschillende landen kwamen, sommigen zelfs met de vrachtwagen of trailer, lijkt het of de klasse nooit echt gestorven is. En zelfs aan een heropleving begonnen is.

Van bij aanvang was het duidelijk dat de vloot in drie categorieën in te delen is. De ronduit superieure boten die met een topbemanning varen en met het best beschikbare materiaal. Meestal zijn ze in al die jaren behoorlijk aangepast aan de normen van het moderne zeilen in handicap, zoals in IRC. De organisatoren kozen dan ook dit gerenommeerde systeem om de modernisering aan de schepen op te vangen. Een tweede categorie kwam omdat ze zich aangetrokken voelden door met soortgelijke boten alleen te varen. En voor de portie plezier, waarop de Belgen een patent schijnen te hebben. De derde categorie waren die er tussen in vallen, namelijk misschien niet de best presterende boten maar met een zodanig gunstige handicap dat ze zelfs zonder een extra portie geluk een kans maakten op een podiumplaats.

De wedstrijd werd gezeild in vier dagen met telkens twee 'up and down' reeksen en een inshore op het programma. De wedstrijdleiding kon het parcours kiezen in functie van windrichting en -snelheid. En van het vooropgestelde uur waarop de dagelijkse prijsuitreiking plaats heeft. Van een offshore zoals voorheen werd afgezien, de boten zijn steeds minder goed uitgerust voor races van 100 mijl of meer, hoewel er sommigen eerder werden gezien in Fastnet en zelfs Figaro Solo races. Bij de oefenwedstrijd leek het of de spanning alleen maar werd opgedreven: bij een fikse windkracht 6 was het vooral uitkijken naar wat de tegenstrever in petto zoude hebben. Voor vrijwel iedereen waren de concurrenten onbekend.

Bij de categorie kanshebbers vielen na de eerste dag in een matige wind en na drie reeksen een vijftal boten op: Blue Berret Pi (IRL), Dick Dastardly & Harmony (GBR), Sibelius (FRA) en Général Tapioca & Red Cloud (BEL). Dick Dastardly, een boot van de RAF watersportvereniging, maakt zijn reputatie waar van prijzenwinnaar in vnl. Britse IRC wedstrijden, Sibelius heeft Didier Dardot aan het roer, de grote bezieler van het eerste uur van de Half Ton klasse in Frankrijk en internationaal, en Général Tapioca, ooit nog winnaar van de Figaro Solo race en sinds een tiental jaar met veel zorg steeds maar verbeterd door haar huidige eigenaar en co-organisator van deze Half Ton Classic Cup Philippe Pilate. Klein detail: Tapioca startte in de eerste reeks te vroeg en moest het hele veld weer inhalen na het verplichte rondje rond de startboot. In de volgende reeksen hadden windschiften een belangrijke invloed.

Ook de tweede dag werd het rekening houden met zwakke en wispelturige wind. En met de golfslag van de vele toeschouwersboten, een unicum in de Belgische zeilcompetitie. Spannende wedstrijden, toch, gezien de verschillen in finishtijden van amper 8 seconden. Goed starten is daarom de regel en nogal wat deelnemers konden ondervinden dat de Ieren de concurrentie zonder schroom over de lijn konden duwen. En dit gedrag achteraf met evenveel brio weer goedmaken door een liedje te zingen iedere keer als ze een prijs kregen. Als er één boot uit de categorie "niet echt snel, maar wel een gunstige handicap" naar voren kwam, was het wel de Diabliesse van Philippe Villion uit het Franse La Trinité. De gunstige factor maakte de wat tragere boot met een beduidend minder kwieke bemanning op papier weer sneller.

Op de derde dag waait het aardig en niettegenstaande dit zijn het weer dezelfde die de kaarten uitdelen. Het levert spectaculaire beelden op van o.m. Blue Berret Pi (de boot is blauw, de ontwerper heet Berret en het zeilnummer is het getal Pi, alles samen is dat een lekkere blueberry pie) die tegen haast 18 knopen over de golfen dokkert. De messen zijn gewet: er volgen enkele protesten maar geen eenvoudige. Het protest van Dick Dastardly tegen het comité wordt afgewezen door de internationale jury voorgezeten door Ton Cup veteraan Marcel Leeman. Een geluk voor de Belgen anders was de reeks geannuleerd en verloor Général Tapioca haar eerste plaats.

Een gevoelige vierde en laatste dag dus want niemand zou aarzelen bij het minste foutje op de jury appel te doen om wat op het water niet kan toch nog in een voordeel uit te bouwen. Wellicht daarom dat de organisatie een inshore van 9 mijl laat starten. Tapioca start aan de lage kant maar vrijwel eerst en kiest een koers onder de ondiepe kust wegens de tegenstroom. Dick Dastardly kiest voor het midden, samen met de Ieren, Sibelius van Dardot blijft in zee. En komt dank zij iets meer wind en bootsnelheid als eerste bij de bovenwindse boei. Het spinnakerrak met een gijpboei halverwege wordt erg defensief, de posities veranderen niet echt. Sibelius wordt wel eerste, Blue Berret Pi tweede maar Tapioca derde. Niet genoeg naar achteren om van de eerste plaats in het eindklassement verdreven te worden.

De tevredenheid van de zeilers is mateloos groot: fijn weer, zeer afwisselende omstandigheden, een onbesproken wedstrijdverloop met een hoge graad van fair play en een organisatie zonder kapsones. "Wat nog sterker is", zegt Didier Dardot, "is dat we er in geslaagd zijn dank zij Bert Janssen en Philippe Pilate, de organisatoren, een hechte band te vernieuwen in een boottype dat duidelijk niet voorbijgestreefd is. De zeilers hebben hun eigen roer in handen genomen en zich niet laten verleiden tot dure professionele zogenaamd voor de hand liggende oplossingen. Iedereen wil wel topniveau wedstrijden voor minder dure boten. Maar nu we als eigenaren de touwtjes in handen hebben, zullen we niet toelaten dat er over deze formule beslist worden met alleen maar winst oogmerken. Het zou te gemakkelijk zijn hierop professionalisme op los te laten die desnoods nieuwe dure en door professionelen gevaren boten op het circuit loslaat. Zodat alles binnen zeer korte tijd afstreeft wegens de overmatige invloed van dure centen. Het woord is aan de zeilers/ eigenaars zelf. We zullen een eigenaarsvereniging oprichten en dat zal tot een klasse half ton leiden. En om de twee jaar organiseren we een nieuwe half ton cup. Low profile maar met een hoog fun gehalte. Dat kan in Frankrijk zijn, in Ierland, overal". Ook Nieuwpoort is terug kandidaat.

					R1	R2	R3	R4	R5	R6	R7	R8	R9	Total
	Sailnumber	Yacht	Owner	Club								*		
1	BEL 7548	Général Tapioca	Philippe Pilate	BRYC	4	1	2	2	2	7	1	5,00	3	16,00
2	FRA 8055	Sibelius	Didier Dardot	SRR	1	5	3	5	1	5	4	1,25	1	16,25
3	IRL 31416	Blue Berret Pi	Shay Moran	RStGYC	5	2	5	25	3	3	3	2,50	2	20,50
4	FRA 9156	Dick Dastardly	Guy Nicholls	RAF YC	2	4	1	4	6	1	9	6,25	4	22,25
5	FRA 7443	Diabliesse	Phillipe Villion	SN La Trinité	3	7	4	1	8	4	2	3,75	6	30,75
6	GBR 5444	Harmony	Herbie	Crouch YC	4	3	4	6	5	4	8	8,75	25	34,75
7	BEL 8500	Red Cloud	Tom Florizoone	KYCN	6	6	8	3	4	10	4	13,75	5	51,75
8	B 5399	Bellaquaine	J.M. Gilles	KYCN	4	8	6	8	10	8	11	10,00	4	61,00
9	BEL 5394	Fantasy	Sébastien Meert	KYCN	4	10	10	13	4	2	4	17,50	10	66,50
10	GBR 108	Hullabaloo XV	David Evans	WFYC	13	13	4	11	11	4	7	12,50	7	74,50

